

Науковий керівник:** асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Владишевська Вікторія Вікторівна

Бугера О.Г.

*студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ПРИНЦИПИ ЗАКОННОСТІ ТА НЕЗАЛЕЖНОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Важливу роль у забезпеченні реалізації, захисту та охорони прав і свобод людини і громадянина в Україні як демократичній, правовій державі відведено праву особи на професійну правничу допомогу, закріпленому у статті 59 Конституції України. Це право є одним із найважливіших, конституційних, невід'ємних прав людини і має загальний характер, за своєю суттю воно є гарантією реалізації, захисту та охорони інших прав і свобод людини і громадянина. Безсумнівно, основним інститутом, що за своєю природою надає правову допомогу, є саме адвокатура [1].

Свої завдання перед громадянським суспільством адвокатура реалізує шляхом виконання принципів своєї діяльності. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» у частині першій ст. 4 дає визначення принципів адвокатської діяльності, недотримання яких буде вважатися діяльністю, що не вписується в рамки Закону.

Принцип законності всім добре знайомий як основоположний принцип права. Адвокат не повинен здійснювати жодних незаконних дій в цілому, ні ділом, ні словом, ні усною, ні письмовою формою. У суспільстві прийнятним є установка про те, що «дозволено все, що не заборонено законом». Однак, на мою думку, принцип законності потрібно розглядати за правилом «дозволено все, що прямо передбачено законом» [2].

Іноді трапляється, що адвокат всією душею хоче допомогти своєму клієнту, який опинився в складній правовій ситуації (що можливо в будь-якій сфері права), і готовий в інтересах цієї особи підійти до краю правового поля, заглянути за край цього поля або навіть взагалі перетнути край цього поля. Такі дії є неприпустимими, тому що завдання адвоката – кваліфіковано допомагати юридично, а не з точки зору пересічного громадянина. Я переконана, що принцип законності в діяльності кожного конкретного адвоката полягає в тому, що адвокат повинен зробити для свого клієнта все, що прямо передбачено законом.

Наступний, не менш важливий, принцип адвокатської діяльності це – принцип незалежності. Коли ми згадуємо в одному реченні незалежність і адвокатуру, звичайно, ми відразу ж представляємо все, що пов'язано з незалежністю адвокатури України як організації [3]. Однак, питання в площині цього принципу виникають і стосовно адвокатської діяльності.

Логічно припустити, що ніхто не має права втручатися у процес надання адвокатом правової допомоги по кожній справі, в якій адвокат бере участь, і давати йому вказівки, як і що він повинен робити. Тільки клієнт вправі висловлювати адвокату, який надає йому допомогу, рекомендації про те, як він хоче вчинити в тій чи іншій ситуації. А адвокат повинен узгоджувати свої дії стосовно захисту, представництва, надання інших видів правової допомоги із своїм клієнтом.

Принцип законності у поєднанні з принципом незалежності слід розглядати як своєрідну техніку професійної безпеки, як надійне страхування адвоката від власного «падіння».

Список використаної літератури:

1. Теорія держави і права / за ред. С. Л. Лисенкова, В. В. Копейчикова. К.: Юрінком Інтер, 2002. 368 с.
2. Денисюк М. В. Принцип законності як основа розвитку правової держави та громадянського суспільства. *Альманах права: наук.-практ. юрид. жур. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України*. К., 2012. Вип. 3. С. 140–173.
3. Северин К. М. Основні елементи принципу незалежності адвокатської діяльності на сучасному етапі. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Сер. «Право». Вип. 28. 2014. Т. 3. С. 162–165.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» ***Кісліцина Ірина Олександрівна***